РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. Сливен, 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на десети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова Членове: Яница С. Събева Ченалова

Пламен Д. Стефанов

при участието на секретаря Радост Д. Гърдева в присъствието на прокурора Б. Н. С. като разгледа докладваното от Яница С. Събева Ченалова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232200600110 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е въззивно и се движи по реда на чл.313 и сл. от НПК. Образувано е по протест на РП − Сливен срещу присъда № 8 от 19.01.2023 г., постановена по НОХД № 434/2021 г. по описа на Районен съд − Нова Загора.

С атакувания съдебен акт първоинстанционният съд е признал подсъдимия О. Д. М. за невинен в това, че на 04.04.2021 г., в гр. Нова Загора, е обещал на К. Л. С., А. К. Й., А. С. А., Я. М. К. и на М. Д. И., всички от гр.Нова Загора, имотна облага – двадесет лева на всеки от тях, с цел да ги склони да упражнят избирателните си права в полза на определена политическа партия - "Движение за права и свободи" - ДПС, регистрирана с пореден номер № 9 в бюлетината на партиите и коалициите определена с Решение № 2161- НС от 02.03.2021г. на Централна избирателна комисия на избори за Народно събрание, насрочени с Указ № 9 на Президента на Република България, обн. в ДВ брой 5 от 19.01.2021 г., като подс. М. е оправдан по повдигнатото обвинение по чл.167, ал.2, предл. 1-во от НК.

В протеста на зам.районен прокурор в РП – Сливен съдебният акт е оспорен със съображения за неправилност и незаконосъобразност, като се претендира постановяването му при допуснати съществени нарушения на НПК и неправилно приложение на материалния закон. Иска се отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение с налагане на

наказание "лишаване от свобода" за срок от една година, което да се изтърпи при първоначален общ режим.

В допълнително становище, след запознаване с мотивите към присъдата, оплакванията са детайлизирани с поставен акцент за постановяване на съдебния акт при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – липса на мотиви. Претендира се отсъствие на задълбочен анализ на събраните доказателствени материали, схематично изброяване на свидетелски показания, които са намерени неубедителни, противоречия и необоснованост на достигнатите фактически и правни изводи. Развита е теза за неправилно приложение на материалния закон въз основа на некоректен и повърхностен прочит на доказателствените материали от първоинстанционния съд. Поставен е акцент върху приобщени доказателства, които не са били надлежно обсъдени от съда. Поддържат се исканията направени с първоначалния протест.

Пред настоящата инстанция представителят на ОП — Сливен поддържа протеста на РП — Сливен и допълнението към него и моли за уважаването му на посочените в него основания. Настоява за отмяна на присъдата и постановяване на нова такава, с която подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатите му обвинения и да му бъде наложено съответното наказание, както и да бъде приведено в изпълнение наказание "лишаване от свобода", наложено на подсъдимия със съдебен акт по НОХД № 438/2019 г. по описа на Новозагорския районен съд, в изпитателния срок на което попада датата на деянието, за което е повдигнато обвинение по настоящото дело.

Защитникът на подс. М. оспорва протеста. Намира присъдата за обоснована и законосъобразна и моли за нейното потвърждаване.

В личната си защита подс. О. М. отрича вина по повдигнатото му обвинение. В последната си дума моли да бъде потвърдена присъдата на Районен съд Нова Загора.

Въззивната инстанция, след като се запозна с изложеното в протеста на РП — Сливен и допълнението към него, като взе предвид наведените съображения и изявленията на страните, направени в с.з., като прецени наличния по делото доказателствен материал и като извърши цялостна проверка относно правилността на атакувания съдебен акт по реда на чл.313 и чл.314 от НПК, намери, че в хода на първоинстанционното съдебно производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, касаещо мотивите към атакуваната присъда.

Производството пред първата съдебна инстанция е образувано по обвинителен акт срещу подс. О. Д. М. за престъпление по чл. 167, ал.2, пр.1 от НК. След проведено пред първата инстанция съдебно следствие, с определение в с.з. на 19.01.2023 г. съдът е приобщил наличните доказателства и е дал ход на съдебните прения, след което е произнесъл атакуваната присъда.

В мотивите към тази присъда липсва яснота по приетите за установени от съда фактически положения, отсъства обстоен анализ на доказателствения

материал и надлежни правни изводи. Същите нямат изискуемото от разпоредбата на чл.305, ал.3 от НПК съдържание. Основателни са доводите в протеста и допълнението към него за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като страните реално са лишени от възможността да установяват как е формирана волята на съда по постановената присъда, касателно главния факт, подлежащ на доказване, с оглед очертаните в обвинителния акт фактически параметри, съобразно чл.102, т.1 от НПК. От фактическа страна съдът се е ограничил да приеме за установени три групи данни: 1/ за насрочените на 04.04.2021 г. избори за народно събрание, респ. номера, под който е била регистрирана за участие политическата партия "Движение за права и свободи"; 2/ за личността на подсъдимия – дата и място на раждане, произход, местоживеене към инкриминираната дата и 3/ данните от справката му за съдимост. Липсват други факти, които съдът да е приел за установени от доказателствата по делото с общото съждение, че останалата част от фактическата обстановка в обвинителния акт останала "в повече или по-малка степен недоказана". Последвало е разделяне на свидетелските показания в две групи с кратко маркиране на тяхното съдържание – в едната група свид. Р. А., А. С.а и А. А., които не разказали подсъдимият да им е предлагал нещо или да ги е агитирал да гласуват за определена политическа партия; и втора група – свид. К. С., М. И., Я. К., А. А. и А. Й. /във връзка с чиито политически права е повдигнатото обвинение/, чиито показания са намерени объркани, непоследователни и вътрешно противоречиви. Според съда, тези свидетели били наркомани и към онзи момент употребявали наркотични вещества, което можело да повлияе техните възприятия и дадени пред съдия в по-ранен времеви момент показания /прочетени по реда на чл.281 от НПК/, поради което първоинстанционният съд "е в недоумение и е поставен в трудност кои точно показания следва да приеме". Общо и без конкретика показанията на тези свидетели са изключени от доказателствения материал - както дадените пред съдия в хода на досъдебното производство, така и тези депозирани в хода на съдебното следствие. Видно от съдебните протоколи част от показанията на тези свидетели действително са записани не достатъчно прецизно – без пълни изречения, в неясна последователност, с откъслечни думи, но има и такива части от показанията, в които е недвусмислено заявено съдържание относно инкриминираните факти, което съдът не е счел за нужно да коментира. В тази връзка следва да се отбележи, че дадените от втората група свидетели показания пред съдия в досъдебното производство са ясни, логични и между тях няма противоречия, обратно на приетото от първоинстанционния съд в мотивите. Във връзка съдържанието на съдебните протоколи в частта, касаеща разпитите на свидетелите, следва да се отбележи и задължението на председателя на съдебния състав по чл.266, ал.1 от НПК да ръководи съдебното заседание по осигуряващ обективно, всестранно и пълно изясняване обстоятелствата по делото. След като съдът не е формирал воля кои доказателствени източници да цени е следвало да положи усилия

изясняване на обстоятелствата чрез допълнителен разпит и прецизно отразяване в протоколите от съдебни заседания дадените от свидетелите показания. Съдържанието на мотивите към постановената присъда сочи на неизпълнение на задълженията по чл.13 и чл.14 от НПК да се вземат всички мерки за пълно, всестранно и обективно установяне на правнорелевантните факти. В случая съдът не е могъл да формира и не е обективирал надлежни изводи по фактите от събраните доказателства /последните са останали за него неясни и непълни/, което пряко е рефлектирало в липса на фактическа обстановка в мотивите и като резултат и в ненадлежни правни изводи. Основателни изцяло са доводите в протеста и допълнението към него за отсъствие на прецизен и задълбочен доказателствен анализ, респ. отсъствие на задължителното съдържание на мотивите, изискуемо от процесуалния закон. Не е налице дължимото съпоставяне в необходимата конкретика на приобщени противоречиви доказателствени източници. Съдът общо е декларирал кредит на доверие на част от гласните доказателства на свидетели, които нямат отношение към инкриминираната дейност, а са дискредитирани без надлежна аргументация онези източници относими към главния факт, подлежащ на доказване – извършил ли е подсъдимият инкриминираното деяние. Не е търсена и намерена връзка между отделните доказателствени източници, за да изгради обективен и логичен извод относно онази част от доказателствените материали, на които съдът не е отделил необходимото внимание и е игнорирал. Съдът е дължал отговор на въведените противоположни данни с излагане на конкретни аргументи защо се възприема едната позиция, а другата се отхвърля. В тази връзка липсват каквито и да е доводи в съдебния акт.

Нормата на чл.305, ал.3 от НПК задължава съда в мотивите към посочи установените обстоятелства, доказателствените източници въз основа на които обстоятелствата се установяват, както и правните съображения на съда за взетото решение. При противоречиви доказателствени материали съдът е длъжен да изложи защо едни от тях а други не. Тези свои задължения в конкретния първоинстанционният съд не е изпълнил в съответствие с изискванията на закона. Липсва фактическа обстановка, приета за установена от районния съд, отсъстват убедителни и ясни аргументи въз основа на кои доказателства съдът е формирал правни изводи и защо. Противоречивите и непълни мотиви, съгласно трайната съдебна практика се приемат за пълна липса на мотиви и обуславят наличие на основание за отмяна на атакуваната присъда по смисъла на чл.335 ал.2 вр.чл.348 ал.3 т.2 предл.1 от НПК. Допуснатото нарушение на процесуалните правила не би могло да бъде отстранено от настоящата инстанция, тъй като в противен случай процесуалните права на страните биха били сериозно накърнени, тъй като ще бъдат лишени от една съдебна инстанция по фактите. В този смисъл съдебният състав не може да коментира останалите възражения по съществото на делото. Няма пречка за връщане на делото за ново разглеждане, доколкото наведените подробни

съображения в протеста и допълнението към него съдържат основен упрек към липсата на надлежни мотиви за оспорената присъда. Тези доводи инкорпорират искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от първата съдебна инстанция.

Констатираните процесуални нарушения са основание за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд. При новото разглеждане на делото районният съд следва да проведе ново съдебно следствие, при което да изследва обективно, всестранно и пълно правнорелевантните за спора обстоятелства, да извърши цялостно и задълбочено обсъждане на доказателствените материали, а при преценка — да събере допълнителни доказателства по свой почин. При постановяване на акт по същество, районният съд следва надлежно да мотивира същия, при съобразяване разпоредбите на процесуалния закон.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 1 вр. чл. 335, ал. 2 вр. чл. 348 ал. 3 т. 2 предл. 1 от НПК, Окръжен съд — Сливен

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 8/19.01.2023 г., постановена по НОХД № 434/2021 г. по описа на РС — Нова Загора.

ВРЪЩА делото на Районен съд – Нова Загора за ново разглеждане от друг състав от стадия на разпоредителното заседание.

Решението не подлежи на обжалване.

 редседател	
Членове:	
1	
2.	